

In deze rubriek reizen we van Aduard naar Adinkerke. Op de route ontmoeten we melkveehouders die hun sector op een bijzondere manier dichterbij de burger brengen.

Koeien knuffelen heeft positieve effecten op mens en dier. Dat merkt de familie Hupkes na elk bezoek dat hun bedrijf verlaat. Op bezoek in: Voorst.

TEKST DIANE VERSTEEG

Knuffel halen bij de koe

'Met ons idee voor het koeknuffelen kwamen mijn zus en ik als elf- en dertienjarige meisjes zelfs in het Jeugdjournaal', vertelt Mirre Hupkes (27). Haar moeder Marente Bouman wist heel goed hoe ze de publiciteit moest opzoeken en zo kent inmiddels heel Nederland de 'knuffelkoeien' uit het Gelderse Voorst.

Inmiddels zijn Mirre en Marente niet meer betrokken in het bedrijf dat ooit begon met kinderfeestjes op de boerderij. Nu ontvangen Jaap Hupkes (61) en Henriëtte Buikema (54) vooral volwassenen die een 'knuffelarrangement' boeken.

Dat leidt tot bijzondere verhalen, vinden zowel Mirre als Henriëtte. Pas geleden was er een stel dat graag wandelt, maar waarvan de vrouw niet dicht langs weilanden met koeien durfde. 'Ze was bang voor koeien en kreeg de workshop van haar partner', vertelt Henriëtte. 'Na afloop was ze helemaal om en nu loopt ze zelfs dóór de wei om een wandelroute te volbrengen.'

Een andere bijzondere anekdote is hoe na een 'knuffelsessie' de

rollen binnen een team volledig werden omgedraaid. 'De leider was een dominant type', vertelt Henriëtte. Maar dat accepteerden de koeien niet: ze wilden hem niet knuffelen. Ze trokken juist naar de mensen met meer empathie toe. 'Dat leidde in eerste instantie tot hilariteit, maar het belangrijkste effect was toch vooral dat het hele team meer respect kreeg voor elkaars kwaliteiten.'

Binnenkort willen Henriëtte en Jaap het bedrijf verkopen en van hun "oude dag" gaan genieten. Maar dat betekent niet het einde van de knuffelpraktijk: Henriëtte en Jaap willen dit op een andere manier voortzetten. Mirre wil in de toekomst misschien verder als coach. 'Mijn droom is om een "koeiencoachingspraktijk" op te zetten. Samen werken met mens en dier is mijn passie', zegt ze. Ze hoopt verder te kunnen met de koeien die haar vader en Henriëtte naar hun nieuwe woonboerderij mee kunnen nemen. 'Een hobbyboer mag vijf koeien houden. Wij kunnen de koeien niet missen en de koeien het knuffelen niet', besluit Henriëtte.